

Sygn. akt XXIII Gz 352/12

POSTANOWIENIE

Dnia 15 maja 2012 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSO Anna Miśkiewicz (spr.)

Sędziowie: SSO Alicja Dziekańska

SSR /del/. Anna Gałas

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 15 maja 2012 r. w Warszawie

sprawy z wniosku (...). (...) sp. z o. o. w Z.

z udziałem (...)w B., Republika Białorusi

o zawiązanie do próby ugodowej

na skutek zażalenia wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego (...) w W.

z dnia 10 lutego 2012 r., sygn. akt VIII GCo 820/11

postanawia:

oddalić zażalenie.

XXIII Gz 352/12

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 lutego 2012r. Sąd Rejonowy odrzucił wniosek o zawiązanie do próby ugodowej. Sąd ustalił, że przeciwnikiem wzywającego jest osoba prawna mająca siedzibę na terytorium innego państwa. Uwzględniając treść art.184 – art.186 kpc oraz mając na uwadze treść art.1103 kpc Sąd wywiódł, iż brak jest podstaw do stwierdzenia aby w sprawie o zawiązanie do próby ugodowej przysługiwała jurysdykcja krajowa. Wskazał ponadto, że również treść art.185§1 kpc przemawia za powyższym poglądem, bowiem ustawodawca przyjął zasadę iż miejsce zamieszkania lub zwyczajnego pobytu stanowi o właściwości. W konsekwencji Sąd przyjął, że żaden z aktów prawnych nie określa jurysdykcji krajowej w przypadku zawiązania do próby ugodowej.

Zażalenie od postanowienia Sądu Rejonowego wniósł wzywający, zarzucając naruszenie

art. 185§1 kpc poprzez uznanie, że przepis ten stanowi wyłączną podstawę ustalenia właściwości miejscowej w postępowaniu pojednawczym, naruszenie art.1103 kpc poprzez uznanie, że zawiązanie do próby ugodowej nie odnosi się do rozpoznania sprawy, mimo ujęcia tego przepisu w „Księdze pierwszej. Proces”, naruszenie art.45 kpc poprzez uznanie, że nie ma on zastosowania do wniosku o zawiązanie do próby ugodowej, naruszenie art.46 kpc poprzez uznanie, że nie ma on zastosowania do wniosku o zawiązanie do próby ugodowej.

Skarżący domagał się zmiany zaskarżonego postanowienia i uwzględnienia wniosku ewentualnie uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący negował stanowisko Sądu Rejonowego, twierdząc iż treść art.185§1 kpc nie wskazuje aby istniał bezwzględny zakaz korzystania z innego sposobu ustalenia właściwości niż właściwości ogólnej. Nie zgadzał się ze stanowiskiem Sądu iż zawezwanie do próby ugodowej nie jest rozpoznaniem sprawy, skoro Sąd może podjąć decyzję o uznaniu ugody za niedopuszczalną.